

[Bjarne Laustsen]

tig og en positiv udvalgsbehandling og vedtagelse, inden Folketinget tager på sommerferie.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når Folketinget indfører nye afgifter, er det altid værd at få efterprøvet, om disse afgifter nu holder. Det, som det er svært at gennemskue ved regeringens afgiftsplan – og derfor vil jeg gerne høre, hvilke tanker Socialdemokratiet har gjort sig om det – er, hvad det er, man vil. Vil man foretage en miljøforbedring, altså have mennesker til at nedsætte deres ressourcforbrug? Eller vil man, som skatteministeren gang på gang har fortalt her i løbet af dagen, have nogle penge i kassen til at finansiere de såkaldte skattelettelser? Man kan ikke både blæse og have mel i munden, man kan ikke gå ud og sige til folk, at man nu vil indføre nogle adfærdsregulerende afgifter, for så bagefter, hvis folk følger adfærdsreguleringen og lader være med at forbruge vand, lader være med at forbruge el, lader være med at bruge plasticposer og posedamerne kommer væk fra gaderne osv., at komme og sige, at der er et provenu-problem. Hvilke tanker har man gjort sig om det i Socialdemokratiet?

Dernæst skal jeg gøre opmærksom på et andet spørgsmål, som Fremskridtspartiet har rejst før. Allerede med de eksisterende afgifter på affald er der et stigende problem i form af det, der populært i folkemunde kaldes sort deponering. Det går ud på, at man, når man har et læs affald, i stedet for at køre ud og betale afgift for at komme af med det kører ud på den nærmeste pløjemark og lægger det af bag ved hyldebærtræerne til stor gene for den landmand, der ejer marken, og som for det første får en bøde, fordi det ligger der, for det andet skal betale for at få det fjernet og for det tredje skal betale afgift for at få det fjernet.

Har man ikke også den opfattelse i Socialdemokratiet, at der med en stigende afgift vil være en stigende tendens til sort deponering af affald, og hvad agter man at gøre ved det?

Hvad angår vandafgiften, vil jeg gerne spørge, om vi nu er ved at være fremme ved snoren, om det er nu, vi i Fremskridtspartiet får ret, når vi i sin tid ved vandmiljøplanen sagde, at den eneste grund til, at man vil have folk tvangstilsluttet, og at de ikke måtte bruge vand fra egen brønd, var, at man på et tidspunkt ville indføre afgifter. Er det dét, der finder sted nu?

Aagaard (KF):

I modsætning til mange af de forslag, vi tidligere har behandlet i dag her i Tinget, er der sikkert ikke for så vidt angår disse syv miljøafgiftsforslag større uenighed om, hvor stor en belastning for erhvervslivet gennemførelsen af dem betyder, nemlig ca. 1,5 mia. kr.

Vor skattepolitiske ordfører, hr. Kirkegaard, præciserede ved indledningen til denne debat, at vi i Det Konservative Folkeparti ønsker lavere personskatter, mere dynamik og mere beskæftigelse.

Han tilkendegav samtidig, at der bestemt er positive elementer imellem de mange forslag, som regeringen har fremsat, men at der bestemt også er elementer, vi absolut ikke kan medvirke til gennemførelsen af.

Jeg har dog i dag noteret mig fra dagens lange debat, at fru Bente Juncker gav tilsagn om at ville støtte udlugningen af de værste tidsler. Det lyder lovende og kan måske bane vejen for reelle forhandlinger om et bredt skatteforlig, som kan holde længere end til næste valgdag og – hvad der er væsentligst – give borgerne fred og ro i sindet og tillid til, at et bredt flertal i Folketinget nu har lagt skattepolitikken fast for en årrække.

Herefter skal jeg gøre nogle bemærkninger til de enkelte forslag i afgiftspakken.

Lovforslag nr. L 300 indeholder bestemmelser om en tilnærmelse af benzin- og dieselaftgifterne til det tyske niveau igennem en forhøjelse med 20 øre i 1994 til i alt 47 øre i 1998. Vi føler, at argumenterne for disse forhøjelser er gode.

Vi føler derimod ikke, at det er særlig relevant herudover at forhøje benzin- og dieselaftgiften i 1995 og 1996 med 23 øre pr. år efter en evt. ændring af den tyske afgift, og vi opfordrer derfor til, at man lader disse forslag falde på nuværende tidspunkt.

Vi udfoldede nemlig for ganske få år siden store anstrengelser for at bringe vore afgifter ned på det tyske niveau. Og glem ikke, hvad den situation kostede miljøet! Jeg tænker her på grænsehandelen – hvad vi brugte af ressourcer på daglig at bringe i tonsvis af varer ned syd for grænsen, som senere blev hentet hjem igen i i tusindvis af biler og busser. Der blev nedlagt arbejdspladser. Detailbutikker og servicestationer lukkede i det sønderjyske område.